

Sự tử đạo của nhiều chủng sinh, tu sĩ của Tây Ban Nha.

Thanh Quảng sdb - Kathleen N. Hattrup (Ateleia)

Vào ngày 12 và 13 tháng 8, Giáo hội cử hành lễ của 51 vị tử đạo, phần lớn là các chủng sinh, những người đã bị giết trong thời kỳ Nội chiến của Tây Ban Nha tại một thị trấn nhỏ Barbastro.

Lịch sử ghi lại vào ngày 20 tháng 7 năm 1936, ngay sau khi Nội chiến Tây Ban Nha bắt đầu, một nhóm người theo chủ nghĩa vô chính phủ đã xông vào một chủng viện Claretian ở Barbastro và bắt giam 51 thầy chủng sinh; họ đã bị bức hại, làm nhục và sau đó tử đạo vì đức tin.

Barbastro nhanh chóng trở thành trung tâm của cuộc chiến đẫm máu, mặc dù là một thị trấn khá nhỏ. Quân nổi dậy đã bắt giam các tu sĩ dòng Benedictine từ một tu viện gần đó, và các tu sĩ dòng Piarist đang điều hành một trường học địa phương. Trên thực tế, chính ngôi trường đã trở thành nhà tù, vì thị trấn nhỏ không có nơi nào để chứa quá nhiều "tù nhân" như vậy.

Barbastro là giáo phận chịu tổn thất có tỷ lệ tử đạo cao là các giáo sĩ; Tổng cộng có 18 tu sĩ dòng Benedictine, 9 tu sĩ dòng Piarist, 51 tu sĩ dòng Claretian, 13 giáo sĩ của Giáo phận, 114 linh mục giáo phận, 5 chủng sinh và một giám mục đã tử đạo.

Những người theo chủ nghĩa vô chính phủ đã bắt giữ nhóm tu sĩ dòng Claretian vào ngày 20 tháng 7 và giam giữ họ cho đến khi giết họ trong vài ngày sau đó; Các ngài "bị bắt" mặc dù không có cáo buộc phạm tội. Phần lớn trong số họ ở độ tuổi 20, vừa đến Barbastro vài tuần để bắt đầu năm đào luyện tại chủng viện hay các học viện.

Trong suốt quãng thời gian dài bị giam cầm, các tu sĩ dòng Claretian đã có một niềm an ủi kỳ diệu: Trong lúc bị bắt, một trong các tu sĩ đã lấy Thánh Thể từ nhà tạm, vì sợ quân nổi loạn xúc phạm đến Thánh Thể Chúa. Ngài giấu Thánh Thể dưới áo choàng; sau đó được giấu trong tủ đựng đồ dùng cho các lớp vật lý của trường. Trong lúc phân phát bữa ăn hàng ngày, một tu sĩ đã giấu Thánh Thể trong bánh mì để phân phát cho các anh chị em của mình. Như vậy, bất chấp việc bị giam cầm gần một tháng, họ vẫn được rước lễ nhiều lần.

Ba vị bề trên bị bắn vào ngày 2 tháng 8; những người còn lại bị hành quyết vào các ngày 12, 13, 15 và 18 tháng 8 năm 1936. Một phần trong sự tra tấn họ là những cuộc hành quyết giả: Họ bị xếp hàng trước đội hành quyết, nhưng không bị bắn – một phần trong nỗ lực buộc họ từ bỏ đức tin và ơn gọi của mình.

Tất cả họ đều được Thánh Giáo hoàng Gioan Phaolô II phong chân phước vào ngày 25 tháng 10 năm 1992. Hai anh em người Argentina được tha mạng nhờ công việc của đại sứ quán của họ, và một người anh em khác thoát chết vì những người theo chủ nghĩa vô chính phủ không tin rằng ông là một tu sĩ. Chính nhờ những người sống sót này mà nhiều chi tiết về sự tra tấn và cái chết của các nạn nhân được ghi chép lại đầy đủ.